

Sygn. akt II CZ 16/11

POSTANOWIENIE

Dnia 1 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi W. M.

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu

Okręgowego z dnia 22 maja 2009r.,

wydanym w sprawie z powództwa E. P. Spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością w M.

przeciwko W. M.

o zapłatę kwoty 16.948zł,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 1 czerwca 2011 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 17 grudnia 2010 r.,

oddala zażalenie

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 17 grudnia 2010 r. zasądził od pozwanego W. M. na rzecz powoda „E. P.” Sp. z o.o. w M. kwotę 2 400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi o wznowienie postępowania oraz kwotę 1 247 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym, w tym kwotę 1 200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

W zażaleniu pozwany zarzucił naruszenie art. 102 w zw. z art. 328 § 2, art. 98 § 1 oraz art. 233 § 1 k.p.c. i wniósł o jego zmianę przez odstąpienie od obciążania skarżącego kosztami postępowania, ewentualnie o uchylenie postanowienie o kosztach procesu i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

W wypadkach szczególnie uzasadnionych, na podstawie art. 102 k.p.c., Sąd może zasądzić od strony przegrywającej część kosztów procesu albo nie obciążać jej kosztami w ogóle. W orzecznictwie precyzuje się pojęcie „wypadku szczególnie uzasadnionego”, tym niemniej ocena, czy w sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony należy do swobodnej decyzji sądu ze względu na konieczność zapewnienia poczucia sprawiedliwości oraz realizacji zasady słuszności.

Chociaż kwestia trafności i zasadności skorzystania z tego uprawnienia podlega, co do zasady, kontroli instancyjnej, to jednak ewentualna zmiana zaskarżonego postanowienia o kosztach powinna ograniczać się do sytuacji wyjątkowych (zob. m.in. postanowienia SN z dnia 3 grudnia 2007 r., I CZ 110/07 nie publ. i z dnia 1 października 2010 r., I CZ 142/10, nie publ.).

W uzasadnieniu wniesionego zażalenia nie zostały przedstawione okoliczności i argumenty, które usprawiedliwiłyby żądanie zastosowania art.102 k.p.c.

Nie można także podzielić zarzutu naruszenia art. 98 § 1 k.p.c. Pełnomocnik powódki złożył odpowiedź na skargę pozwanego, w której wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego oraz wziął udział w rozprawie w dniu 19 lutego 2010 r., na której złożył wniosek o odrzucenie skargi. Nie można zatem uznać, że koszty przyznane stronie reprezentowanej przez pełnomocnika nie były kosztami niezbędnymi do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Z przytoczonych względów zażalenie należało oddalić (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).